

פרוטוקול ישיבת מליאת מועצה שלא מן המניין

שהתקיימה ביום רביעי, י"א בטבת התשפ"ו, 31/12/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי	-ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן	-חברת מועצה
מר צחי אוזן	-חבר מועצה
גבי מרים אלגרבל	-חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז	-חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן	-חברת מועצה
פרופ' עופר לוי	-חבר מועצה
אינג' יוסף ניר	- חבר מועצה

סגל:

גבי שירי בן שחר	- מנכ"לית המועצה
עו"ד דנה כץ	-יועצת משפטית
מר שמואל לביא	-מבקר המועצה
גבי ימית לוי	- גזברית
גבי יעל חמאוי	- מנהלת המתנ"ס
מר מאיר הרוש	- קב"ט המועצה
גבי לימור אהרוני	- דוברת
גבי רינת הרוש	- מנהלת חשבונות ראשית
גבי אורי אלימלך	- מנהלת מחלקת רווחה
מר יונתן חבורה	- מנהל השירות לתושב

על סדר היום:

1. דיווח ראש המועצה
2. הצגת תוכניות העבודה
3. אישור עדכון תקציב רגיל 2025

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, אני רץ על הישיבה, בסדר? זהו? פתחנו? טוב, בסדר. טוב, אז ערב טוב, ישיבת אישור תקציב ל-2026.

1. דיווח ראש המועצה

אלעד ארזי: טוב, אי אפשר שלא לפתוח את הישיבה באירועי הלילה, מעסיקים אותנו כל היום, וגם בימים הקודמים להיום. אז אני אתחיל ואני אומר שהאירוע שקרה הלילה בתחנת הדלק שסמוכה ללהבים לא ירפה את ידינו. אנחנו בקשר אדוק עם המשרד לביטחון לאומי ועם משטרת ישראל, אנחנו מחזקים את ידיהם במאמץ למיגור תופעה של אלימות ופגיעה ברכוש. בתוך היישוב אנחנו בהיערכות מלאה עם כלל הכוחות. מג"ב, משטרה, כיתת כוננות, וכוח סיירים יישובי. יש כמובן כוחות חיצוניים שגם יצטרפו אלינו, ותגבור של שוטרים ושל מג"ב חוץ מהשוטרים והמג"ב שיש לנו פנים היישוב. כל זה כמובן בתחילת השבוע החל אחרי החדירה וההצתות שהיו בגבעות בר. אנחנו בחרנו להסיט את 13 האוטובוסים שלנו מהנתיב של 310 לכביש העוקף. אני חייב לומר שאני שלם עם ההחלטה הזו, זו הייתה החלטה שקולה, אחראית, בהתייעצות עם גורמי הביטחון. ומשהרגשנו ובחנו, ובדקנו, שהמסלול בטוח, לאחר שיחה אתמול עם השר ועם מפקד המשטרה, החלטנו להחזיר את ההסעות לציר 310, וכל זאת אני התניתית בכך שההסעות ילוו על ידי רכבי שיטור, וכך קורה.

מאיר הרוש: גם היינו שם.

אלעד ארזי: נכון. אתמול גם יצאנו לסיור, ממש נכנסנו לתוך תראבין, גם אני, גם הקב"ט. אנחנו באופן אישי מטפלים בנושא. אנחנו לא נתפשר בנושא ביטחון תושבי להבים. להבים זה יישוב שמגשים את חזון הציונות בנגב. אנחנו נמשיך לפעול בנחישות ובשיתוף פעולה עם כלל הגורמים, ולשמור על איכות החיים השווה והביטחון שכל כך מאפיינים את היישוב שלנו. טוב, עכשיו נעבור לתקציב. טוב, תקציב הוא לפני הכל מראה של ערכים ושל צרכים. נעשה במועצה תהליך עומק, עם מנהלי המחלקות, עם כלל המנהלים, לבירור מטרות ויעדים, בדגש על חדשנות, על איכות, ושירותיות. עוד מעט תציג לכם שירי את תוכניות העבודה. אנו קשובים לצרכים שעולים מהשטח, אנחנו לומדים כל הזמן מה נדרש, ויודעים לתקן איפה שצריך. להבים יישוב של מצוינות, יש לנו רף גבוה בכל תחום ואנחנו לא נרד ממנו. השנה אנחנו מציינים 40 שנה ליישוב הנפלא שלנו. הזדמנות לחזק את גאוות היחידה, את החוסן, את השייכות, להוקיר את המייסדים שהגיעו לארץ לא זרועה והיום רואים את תוצאות חלומותיהם. יש לנו יישוב לתפארת. התקציב משקף את הנושאים החשובים ביותר עבורנו, שלפני הכל ביטחון וחינוך, כמובן רווחה וקהילה. בואו נדבר טיפה על מה שעשינו ב-2025. גייסנו כספים, שותפויות, אתם תכף תראו הצגה של הכספים שגייסנו, ממשרדי ממשלה ומיזמות. חייב לומר שהכל משולב כחלק מהערכים שלנו, הערכים שאנחנו מובילים ביישוב, אפשר לראות את המכינה הקדם צבאית, אפשר לראות את המוקד, שאנחנו נותנים שירותי מוקד לעידן הנגב. פרויקטים חדשים שנציג

אותם תכף, שיבצצו פה. אני אומר, בצורה מאוד-מאוד אינטנסיבית אתם תראו את זה בשנת 2026, בשנת 2027, כמות פרויקטים באמת, שאני אומר לזכות האנשים הפועלים פה מאחורי הקלעים, שלא הייתה. התקציב של היישוב גדל ב-7.5%, גדילה שכל תושב ירגיש בה. כפי שאמרתי, זה בזכות גיוס כספים ממשרדי ממשלה, שותפות עם מועצות שכנות, ואפיקי הכנסה נוספים שמיד אתם תראו. אנחנו נשקיע השנה יותר בביטחון, נשקיע יותר בחינוך ובמצוינות. אנחנו נשקיע בגינון, בניקיון, ובתשתיות, ובפעילות רווחה ותרבות לכל הגילאים, וכמובן בדגש לגיל השלישי, ונשקיע הרבה כסף בפרויקטים חדשים לטובת היישוב שלנו. השנה נתחיל בבניית היכל תרבות. נשפץ את בית הספר היסודי שלנו, נבנה מגרשי פאדל, נבנה מרכז מצוינות בתוך בית הספר, חדשני, שאין כמוהו באזור הנגב. כל זה יקרה איתכם, בזכותכם, ולמענכם. תודה לחברי המועצה. על המעורבות וההעמקה. תודה, שנייה רגע אורי. תודה למחלקת גזברות. המון-המון תודה, באמת, לרינת ולימית. שעושה עבודה נפלאה, ימית מנצחת פה על התזמורת בצורה באמת אחראית, מסורה, שעות על גבי שעות, וזכינו בגזברית באמת אלופה, ואי אפשר להגיד מה שנקרא את המילה 'גזברות' היום בלי לדבר על רינת. שביחד הן פשוט נותנות כל כך הרבה שלוה ורוגע, והצלחה ליישוב הזה, אז אני מודה לכן באמת באופן אישי.

מרים אלגרבל: כולנו.

אלעד ארזי: ממש. תודה לשירי, מנכ"לית המועצה, על העבודה היסודית עם מנהלי המחלקות, לגיבוש תוכנית עבודה שמיד תראו. שירי, שמי שלא יודע מסיימת את תפקידה בקרוב, לא מרפה ומשקיעה עד הרגע האחרון, וזה לגמרי מעורר הערכה. שירי, אני מודה לך מאוד. תודה גם למנהלי המחלקות, לכולם, ולעובדים המסורים שיש במועצת להבים. בלי המנהלים ובלי העובדים כלום ממה שאתם רואים לא היה קורה ולא יקרה. אני מודה להם מאוד. וכמובן לחברי הוועדות, ולתושבים השותפים והמתנדבים הרבים שיש לנו, שאתם רואים אותם בכל פינה, מהגיל השלישי, להנדסה, לביטחון, לחינוך, שהם לב-ליבו של היישוב הזה. וכמו שאמרתי, תודה לכל חברי המועצה. אני יכול לומר שהדרך שהגענו לפה הייתה בשבילי מאוד נותנת תקווה ליישוב הזה, כי אם ככה תתנהל המועצה שלנו אז באמת אשרינו. ובאמת גם תודה מיוחדת ליוסי ניר, למירית בן אשר, לברוריה, ולעופר, וכמובן לענבר כהן, ואני לא יכול בלי לציין פה את עמי חגיס, שבאמת, אשרינו שאלה התושבים שלנו, שעובדים ומשקיעים זמן כדי לעשות טוב, לעשות טוב ליישוב הזה, וטוב לתושבים, באמת, בלי לקבל שום דבר בתמורה, זה, אז עמי, המון תודה. התקציב חשוב. התקציב חשוב, אבל אני תמיד אומר, אנחנו ניבחן במעשים. ואנחנו נעשה הכול כדי שהדברים יקרו, ויקרו בצורה הטובה ביותר בזכות כולם. אז תודה לכולם. אני אעביר מפה את זכות הדיבור לשירי שתציג את תוכניות העבודה, משם אנחנו נעבור לימית שתציג לנו את התקציב, את עיקרי התקציב. היה לנו פה, לכולם, זמן לא קצר, נקרא לזה, לעבור על התקציב, להתעמק בו, לשאול שאלות, כדי שנגיע ליום הזה בצורה הכי טובה שאפשר. אני כן בסוף כמובן אומר עוד תודה מיוחדת, אבל נחכה עם זה לסוף, לחברי הסיעה המיוחדת שלי. אז, שירי.

שירי בן שחר: לימור, זו המצגת הלא נכונה.

לימור אהרוני: זו המצגת שיש לי.

שירי בן שחר: לא, לא, שלחתי לך לוואטסאפ, אני נזכרת.

אלעד ארזי: יש 2.

שירי בן שחר: "מצגת תוכניות עבודה", אחת משמאל. הנה.

אלעד ארזי: אחלה.

שירי בן שחר: יופי.

לימור אהרוני: רגע, אני צריכה לעשות לה שיתוף.

2. הצגת תוכניות העבודה

שירי בן שחר: תעשי הצגה רק. טוב, אני אתחיל ואומר שמה שאני הולכת להציג עכשיו זה תוצאה של עבודה אינטנסיבית ויסודית של כלל מנהלי המחלקות ומנהלי התחומים. שלחתי את תוכניות העבודה לכולם שתוכלו להתרשם, כי מה שאני הולכת להציג עכשיו ב-10 הדקות הקרובות זה באמת קצה-קצהו של תוכניות העבודה. להציג בשקף אחד תוכנית של מנהל מחלקה, שהיא תוכנית עמוסה במחשבה ובאכפתיות, ובעבודה משולבת של לא מעט עובדים בצוותים של המועצה, זה קצת קשה אבל אנחנו בגדול בררנו. בעצם היה פה תהליך של כתיבה של כל התוכנית, אחרי זה מנהלי המחלקות הוציאו מתוך זה את העיקרים, ועל הדבר הזה עשינו עוד צמצום, אז זה באמת העיקרים של העיקרים. תעבירי בבקשה לשקף הבא. הדגש הוא בעצם שיש לנו ערכים במועצה שאיתם אנחנו הולכים. ערכים של שירות, של איכות, של חדשנות, מקצועיות, ושיתוף פעולה, וגם של שיתוף הציבור, תעבירי, אנחנו, הרעיון שיש פה שיטה. יש פה ניהול שהוא ניהול אסטרטגי. כל מנהל מחלקה, הוא רושם את התוכנית שאיתה הוא מתחיל לעבוד בשנה הקרובה ועושים סנכרון בין מנהלי המחלקות, כדי שבסופו של דבר המטרה תהיה ניתוב של המשימות הארגוניות ולמקסם את העשייה ואת השירות לתושב, יש פה הרבה מאוד משימות, ותכף תראו גם את כמות הפרויקטים והחדשנות, גם אצלי וגם בהמשך, במצגת של ימית. אי אפשר לעשות את זה בכוח עבודה כל כך מצומצם בלי לעבוד בצורה מסונכרנת ויעילה. ושוב, המטרה היא להוציא פה כמה שיותר עשייה בתוך המועצה, אנחנו נתקדם כבר ישר למחלקה לשירות לתושב. הנה. רק אמרתי שירות ואיש השירות הגיע.

*** יונתן חבורה נכנס לדיון.**

יונתן חבורה: זה הזמן.

שירי בן שחר: אז התפיסה היא תפיסה שעוברת מטיפול של תגובתי, מטיפול שאנשים פונים ונותנים להם מענה, לטיפול, לניהול יזום. יש כבר, היות שהמוקד הוא כבר, יש לו איזשהו ותק, אז אפשר כבר למפות, גם במהלך התקופה וגם בהסתכלות אחורה, איפה מוקדי הרעש, איפה הנקודות שבהן צריך להשתפר, ואת זה, יחד, בפגישות, שהן פגישות שוטפות של מנהל המחלקה לשירות לתושב, הוא יודע להנחות את מנהלי

המחלקות, איפה לשים את הפוקוס ואיפה אנחנו נופלים. מבחינת שקיפות. יונתן מנהל גם את הנושא של חוק חופש המידע. היו לנו שנה 13 פניות של חוק חופש המידע,

יונתן חבורה: 14.

שירי בן שחר: 14 כבר? אוקיי.

יונתן חבורה: 14 זה עולה, כן.

שירי בן שחר: המטרה היא להנגיש את כל הנתונים לציבור, למי שמבקש. כתוב כאן "עמידה מלאה בחוק חופש המידע", ואנחנו אפילו מקצרים את לוחות הזמנים היום, שאנחנו מחויבים אליהם. כמובן, מקצועיות, להשקיע בעובדי השירות, במוקדנים, ובכל מנהלי המחלקות והעובדים שנותנים שירות לתושב. ותפקיד נוסף של יונתן זה רמ"ט של מכלולי החירום, שגם שם כמובן, אני אפרט על זה יותר בהמשך, בשקפים של הביטחון. אז מבחינת ביטחון, נושא אחד הכי אקטואליים. בשנה האחרונה מאיר עמל ושקד על לבסס מערך שהוא מערך מתנדבים, שזה בעצם הכוח שאיתו עובדים בעת חירום. יש לנו פה כיתת כוננות, עם כשירות ועם ציוד. יש מג"ב, עם המחזוריים, כמות המתנדבים שרק הולכת וגדלה, כאשר עכשיו המטרה היא לביצוע של 2 משמרות יומיות, גיוס למשמר השכונה בנוסף, ככוח נוסף. סעי"ר, כיבוי אש, כמענה ראשוני ביישוב. זאת אומרת, המטרה היא לבסס פה כוח שהוא כוח מקומי ולא רק להסתמך על כוחות חיצוניים. ובהיבט של מספר הכוחות, גם לייצר עבודה מסונכרנת בין המשטרה, המג"ב, סיריס, כיתת כוננות. ואם מדברים על הגברה של תחושת הביטחון, ברגע שאתה מתניע את האוטו בלהבים ונוסע לאנשהו, אני חושבת שכמעט ואין מצב שאתה לא פוגש איזשהו רכב שהוא רכב של סיור או רכב משטרה, וזה בדיוק המושג של תחושת ביטחון, לדעת שיש מי שמפטרל פה ויש מי ששומר על הסדר הציבורי. אני חושבת שזה אחד הדברים שהכי מייחדים את להבים היום פה במרחב, וזה עושה את העבודה. שקף הבא. גם בהיבט של שדרוג טכנולוגי. המוקד הרואה, היכולות שלו מבחינת פריסת המצלמות, הקמה של מכשול היקפי שהוא גם טכנולוגי וגם פיזי. גם פה נעשית עבודה ותיעשה עוד הרבה מאוד בהמשך. בטיחות במוסדות חינוך, כשירות לחירום, כל מה שקשור למנהלי מכלולים, הכשרות שלהם, הצטיידויות של היישוב לעתות חירום. נבחנו בזה השנה במעשה בעת המלחמה. אני חושבת שלמדנו גם הרבה מאוד מאותה בחינה, ופנינו לשיפור גם שם. השנה הדגש, לבריאות, זה על רעידות אדמה ופח"ע במשולב. חינוך. אז גם בחינוך המטרה היא לצמוח בהיבטי תשתית. אז בית הספר החדש בשכונת שרונית הולך ומתקדם ויפתח את שערו בשנה הקרובה. סטנדרט, גם אדריכלי וגם פדגוגי, גבוה. המטרה היא להביא את הפדגוגיה אל הפיזי. זאת אומרת, שהמרחבים הפיזיים יותאמו לפדגוגיה, ואנחנו רואים את זה בהקמה של בית הספר, אנחנו רואים את זה במרכז המצוינות, בפיתוח של שטחים מחוץ לבית הספר היסודי, בגנים, במעבדות. זה נעשה בהרבה מאוד רבדים וזה בא לידי ביטוי גם בתוכנית העבודה. בגיל הרך מושקע הרבה מאמץ בתוכניות פדגוגיות, מיוצר מרחב מדעים חדש, עם, כמובן, תוכנית מותאמת לנושא הזה. אנגלית, מוזיקה, הכל נכנס גם כבר מהגיל הצעיר. הנושא של חינוך מיוחד תופס מיקוד בשנת העבודה הקרובה. הקמה של גן תקשורת חינוך מיוחד, כיתת חינוך מיוחד בתוך להבים, מינוי מנהל לתחום הזה של החינוך המיוחד. המטרה היא בעצם שהילדים האלה לא יצטרכו לצאת

החוצה אלא יקבלו את השירות בתוך הבית, וזו בשורה משמעותית, במיוחד למשפחות שבהן יש ילדי חינוך מיוחד. וכאמור, כל מה שקשור לייצוג מרחבי למידה, נמשך. המתנ"ס. המתנ"ס הוא השנה בסימן של קהילה, חגיגות ה-40 ללהבים. מורשת, גאוות יחידה. מבחינת חגיגות ה-40, אנחנו הולכים להטמיע את הלוגו החדש בכל מה שקשור למחלקות המועצה, בחותמת של אימיילים. זו שנה חגיגית וצריך לראות אותה ביום-יום. אירועי ט"ו בשבט עם ערב ארכיון יישובי, אירועים בקיץ, ועוד כהנה וכהנה. אירועי שיא קהילתיים יהיו. עדלאידע קהילתית, חגיגה של אירועי עצמאות משמעותיים, גם זה בתוכנית. כמובן גם נושא של זיכרון, חוסן, תרבות יהודית, אנחנו נרצה להקדם.

אלעד ארזי: כן צריך להזכיר עוד פעם שאת הסלוגן הזה, וגם את הסלוגן,

ענבר כהן: המקורי.

שירי בן שחר: הלוגו, כן.

אלעד ארזי: המקורי, את הלוגו המקורי, יושב פה יוסי ניר, שזה שלו. אז יוסי, תודה. זה מקסים.

שירי בן שחר: זה באמת מקסים. טוב.

אלעד ארזי: לא נורא, לא נורא.

שירי בן שחר: גם אני ניסיתי. טוב, אז, אם דיברנו על סנכרון בין המחלקות, אז יש פה עבודה של התשתיות הפיזיות יחד עם התשתיות הקהילתיות, המתנ"ס הולך לקבל מתיחת פנים השנה. בדגש על הספרייה, הלובר, המשחקייה.

אלעד ארזי: כן, אבל ישר לשים את זה בסוגריים ולומר, כי לא הספקנו עוד לעדכן שזכינו, אתמול קיבלנו עדכון שזכינו בקול קורא, אתמול קיבלנו? או השבוע? אני כבר לא זוכר.

שירי בן שחר: כן.

ימית לוי: אתמול, אתמול.

אלעד ארזי: של רבע מיליון שקל, ללא מאטצ'ינג. נכון, ימית?

שירי בן שחר: נכון.

ימית לוי: 250 אלף שקל... כן.

אלעד ארזי: 250, כן, רבע מיליון. 250 אלף שקל לטובת שיפוץ המתנ"ס שלנו. גם זו הייתה, הייתה פה עבודה מאחורי הקלעים, משרד נגב גליל. אז אנחנו הולכים לעשות מתיחת פנים יפה למתנ"ס שלנו ב-250 אלף שקל.

נוצר על ידי **SUMIT**.

שירי בן שחר: גם קונסרבטוריון. גם הוא הולך, הוא כבר שופץ השנה והולך,

אלעד ארזי: אנחנו מקווים, אני אומר את זה בזהירות, שליחה שאני קוטע אותך כל הזמן,

שירי בן שחר: כן, אין בעיה.

אלעד ארזי: אבל אנחנו בתהליך מול ה-JNF, אנחנו, אני מקווה שנעדיך בקרוב. אני לא רוצה יותר מדי להרחיב אבל אנחנו עובדים, נקרא לזה, על גיוס משאבים חיצוניים מה-Jewish National Fund. אני מקווה שנוכל לדווח באמת בתקופה של החודש-חודשיים הקרובים על גיוס סכום גדול לטובת שיפוץ, הרחבת הקונסרבטוריון, ממש עם אזור, נקרא לזה סוג של אודיטוריום. אז אנחנו, אני כרגע אומר את זה, זה כרגע בסימן שאלה אבל אנחנו בכיוון הנכון לעשות את זה.

** עופר לוי נכנס לדיון.*

שירי בן שחר: טוב, אז על הספרייה דיברנו. הספרייה, מעבר לשיפוץ, תהפוך להיות מרכז תרבות, הצגות ילדים, אירוח של כיתות בית ספר. בכלל, המושג 'ספרי' הוא מושג שצריך להמשיך ולחבר את הילדים אליו. וגם את המבוגרים יותר. פנאי ומוזיקה. הפאב הקהילתי ימשיך לפעול במלוא הכוח, עם לימור שפה, תמשיך ותכנס את הפאב, והאירועים ב-, מועדון ג'ז, קיום פסטיבל הג'ז שהיה השנה, אז להמשיך ולהפוך אותו למסורת. הגיל הרך. הרחבת הפדגוגיה בפעוטון. שילוב, את רוצה להגיד מילה על זה, יעל?

יעל חמאווי: לא.

שירי בן שחר: אוקיי, אז,

יעל חמאווי: אני רק רוצה שנמשיך,

שירי בן שחר: אוקיי.

יעל חמאווי: ושהמתנ"ס יוצג גם כחלק...

שירי בן שחר: אז שילוב גם אחרי הצהריים, של פעילויות הגיל הרך בשיתוף הספרייה במתנ"ס. זה מה שכתוב. נוער וצעירים. זה 2 מחלקות שונות במתנ"ס, איחדנו אותם ל-bullet אחד. מועדון נוער. הוא כבר נמצא בעבודה, לפני סיום חידוש שלו. תוכנית זוליתא שהייתה בקיץ תמשיך לשנה הבאה, קשר עם הצופים. כל הדבר הזה ועוד רבים אחרים בעולמות הנוער. מבחינת הצעירים. שילוב של צעירי היישוב לטובת הקהילה. בעצם דחיפה של הצעירים לכיוון של עשייה ומעורבות ביישוב. חוגים וספורט. אירועי שיא, כמו טריאתלון, כדורגל, ומענים לספורט והחוגים. אין מה לומר, המתנ"ס מהבחינה הזאת זה הלב הפועם של הקהילה ביישוב. זה הזרוע הקהילתי, וזה מה שנותן ליישוב גם את האופי שלו ואת הצבע המאוד קהילתי במשך 40 השנים שעברו. המחלקה לשירותים חברתיים. המחלקה לשירותים חברתיים עושה עבודת קודש

נוצר על ידי **SUMIT**.

בהרבה תחומים, מהלידה ועד הגיל השלישי. חלק ניכר מהעבודה היא עבודה שוטפת, שלמי שקרא ועיין בתוכניות העבודה, יש הרבה מאוד עשייה בתוך המחלקה לשירותים חברתיים. כן, יש פיתוח של מענים נוספים שהם לא טריוויאליים ביישוב, לילדים, נוער, משפחות בסיכון. שוב, הנושא של צרכים מיוחדים, חינוך מיוחד. הקמה, אנחנו הולכים השנה, פרויקט הדגל שלנו, להקים מסגרת תעסוקה בתוך היכל התרבות. זה כבר היום דורש הרבה מאוד תשומות זמן מאורי ומהמחלקה שלה. בהגשות, בתכנון, בקריאה, בפרסום מכרז להביא לכאן גוף שיפעיל את המתחם הזה, ייקח לא מעט זמן עד שהאירוע הזה כבר יעלה על דרך המלך ויהפוך להיות חלק מהשגרה ובשלב האלה זה דורש הרבה מאוד מחשבה ותשומות זמן. האזרחים הוותיקים, בדגש על הפגת בדידות, דרך תנאי, דרך תרבות, חיזוק איכות החיים. אם זה בספורט, אם זה בהקמה של חוג תיאטרון, ואם זה מועדונים חברתיים נוספים, על כל זה ניתן דגש בהיבט של אזרחים ותיקים. והרובד הנוסף זה הנושא של מתנדבים. יש לנו מערך מתנדבים גדול ביישוב והמטרה זה גם לשמר את רוח ההתנדבות ואת כמות המתנדבים וגם להוסיף עוד ולחזק את היוזמות האלה של התנדבות, בדגש על חיבור רב-דורי. את רוצה להגיד משהו? הנדסה ובינוי. אז יש פה מדגם של פרויקטים. יש היום בלהבים עשרות פרויקטים, אבל יש פה דגשים למספר פרויקטים. היכל תרבות, זה אתם מכירים כבר. קונסרבטוריון, בשאיפה. אמפי תיאטרון, גם הוא כבר סיים תכנון ועכשיו נמצא בגיוס הכספים, בתקווה שיוקצו לזה מספיק כספים והוא יוכל להיבנות ביישוב. ושיקום תשתיות. אתה רוצה לדבר על הקול הקורא של התשתיות לשיקום בית הספר? לשיפוץ בית הספר?

אלעד ארזי: לא, עדכנו אתמול בציבור שבהמשך באמת לפגישה שהייתה פה עם שר החינוך קיבלנו 1.2 מיליון לשיפוץ לבית הספר היסודי, עם מאטציינג של 300 אלף, ואנחנו במהלך השנה הקרובה ניקח מעצב, אדריכל, ובאמת נעשה מתיחת פנים רצינית לבית הספר. זה כמובן בנוסף לכסף שיש לנו לשיפוץ קיץ. אז זהו.

שירי בן שחר: לימור?

אלעד ארזי: עופר, אתה רוצה לשאול משהו, אני רואה.

עופר לוי: בנוגע לתשתיות, אם אפשר לקבל איזה עדכון לגבי שיפוץ המדרכות.

שירי בן שחר: אז הנה, זה השקף הראשון.

אלעד ארזי: כן. אפשר להמשיך, לימור.

עופר לוי: תיקון מדרכות, ותר נכון.

יוסף ניר: תיקון.

עופר לוי: כן.

שירי בן שחר: טוב. מעבר לפרויקטים, הנושא של צמיחה של היישוב. שכונת שרונית עוד לא סיימה את הפיתוח שלה, ועוד לא סיימה את האכלוס שלה, וכבר אנחנו מתחילים בכל מה שקשור לתכנון ועבודה עם החברה המנהלת על השכונה החדשה, על פסגות. הפיתוח של שטחי מילואות, עוד מספר משבצות ביישוב, גם זה נמצא כבר בעבודה. ועל הדרך, כחלק ממעגל החיים, גם בית העלמין דורש הרחבה. מבחינת תשתיות, עופר. יש פה לא מעט תשתיות שנדרשות למחשבה כוללת ושדרוג שלהן. חלק מהתשתיות נמצאות בתכנון, אם זה הנושא של שדרוג המט"ש, שיידרש ככל שהיישוב הזה גדל. אם זה ניהול מערכות המים, התשתיות, המדרכות, כשכתבתי 'תשתיות', הכוונה פה לנושא של מדרכות ותשתיות פיזיות. זה יידרש לעשות בשלבים, כי אי אפשר לעשות את כל היישוב בבת אחת, זה מגיע מתקציב שהוא תקציב עצמי.

עופר לוי: רק הסכום שאושר, ש-, אם אני לא טועה, חצי מיליון שקל או משהו כזה, אז הוא מומש במלואו? לטיפול?

ימית לוי: החצי מיליון שקל זה תב"ר שהתחיל לפני מספר שנים והוא מומש לפני מספר שנים, היתרה בו היום היא כבר עשרות אלפי שקלים בודדים. אז הוא כן מומש.

עופר לוי: אז זה משהו שמתוכנן,

ימית לוי: אם אנחנו הולכים להגדיל אותו?

עופר לוי: שיהיה מאמץ, זאת אומרת, בשנה הקרובה? כי,

ימית לוי: בוודאי.

אלעד ארזי: אנחנו באופן רציף, דרך אגב, כל הזמן מתקנים. בדיוק הייתה לי שיחה על זה עם יוסי, שהוא אמר שגם הוא פתח קריאה ותיקנו את המדרכות שהוא דיבר עליהן, ואנחנו באופן רציף כל הזמן עושים תיקונים. בסוף עיקר הבעיה, אני אומר לך, זה שורשים של עצים שמרימים את המדרכות, ואנחנו צריכים פשוט באופן עקבי, כל חודש, כל תקופה, לתקן מספר מסוים, כי באמת לעשות פרויקט עכשיו, אם אנחנו מדברים על לתקן את כל המדרכות ביישוב, זו באמת כמות אדירה. אנחנו כן מנסים לייצר איזשהו סדר עדיפויות, עם מקומות יותר מרכזיים, עם פניות יותר דחופות, בזה עוסקת מחלקת הנדסה. אבל גם השנה אנחנו נמשיך בתיקוני המדרכות באזורים ביישוב.

עופר לוי: מצוין.

שירי בן שחר: גם הוועדה המקומית עושה עבודה מצוינת, עם דייגו שמוביל אותה. דייגו לקח על המחלקה שלו לקדם תוכניות מפורטות כדי לקצר תהליכי בנייה והיתרים, והרעיון הוא לנסות לבטל בירוקרטיה מיותרת, לייצל את המערכות, לייצר מערכות ממוחשבות שהתושב יפנה אליהן בצורה כזאת ויחסוך זמן מ-2 הכיוונים. שפ"ה. אני חושבת שקשה לפספס את העבודה הטובה של שפ"ה, שעובדיה מוביל אותה, עם צוות מצוין, בנושא של נראות וניקיון. רכב הטיאווט שלנו כבר לקראת סוף דרכו, צריך יהיה לראות איך נותנים

נוצר על ידי **SUMIT**.

מענה דרך רכב טיאוט מודרני. שדרוג של מערכי הגיגון, אירועים ביישוב, הרחבת הניקיון לשכונות החדשות, קליטה של שכונה חדשה בתוך המערך התפעולי זה אירוע בחיי יישוב ובחיי שפ"ה. גם בבטיחות בדרכים הם עוסקים. בשילוט, תמרור, צביעה של כבישים, ובדגש על תחזוקה מונעת. תוכנית עבודה שהיא חודשית, כדי לייצר תחזוקה, זה, לא רואים את זה פה אבל יש לשפ"ה תכנית עבודה חודשית שבה כתוב איזה בקרות צריך לעשות כדי לייצר תחזוקה מונעת ולא לעבוד רק על בסיס תחזוקת שבר. מעבר לזה, ייעול של תהליכים דרך הסכמי מסגרת. בעצם ניהול בדרך נכונה, שיטתית, שגם שפ"ה שותפים לה. 3 נושאים שהם ככה קצת חדשנות וקהילה בתוך תוכניות העבודה. לא הזכרתי את המחלקה לשירותי דת שלנו, שעושה עבודה יפה של קירוב לבבות ויוזמה של הרב לעשות דיגיטציה של בית העלמין, לייצר מפה אינטראקטיבית נגישה לציבור, שאנחנו מקווים שהיא תצא לפועל כבר השנה. קידום נשים. יש לנו ממונה למעמד האישה, בתיה סיטי, שגם היא ככה לקחה את התפקיד הזה ב-2 ידיים. המטרה היא השנה להקים צוות מובילות יישובי, לעשות כמה ערבים שהם ערבי השראה, TED נשים, לחבר בין נשות עסקים ונשים מצליחות ביישוב לנשים צעירות, ועוד כהנה וכהנה יוזמות יפות שנמצאות בתוכנית העבודה. ואיך לא להזכיר את מכינת נחשון, שתיכנס השנה ליישוב,

אלעד ארזי: נכנסה.

שירי בן שחר: נכנסה, אבל עוד לא גרה פה.

אלעד ארזי: הם גרים.

שירי בן שחר: כן? נכנסו? שילוב מעורבות של חניכי המכינה והעשייה היישובית הגיל השלישי, חינוך ונוער בליווי של לימור ממחלקת צעירים. אני חושבת שאי אפשר לפספס, להבים בסימן של נסיקה ותוכניות העבודה משקפות את זה. ואם לקחת את זה כאלגוריה ל-'גינה חכמה', אז מערך הביטחון זה הגדר והמצלמות ששומרות על הגינה. החינוך, הקהילה, הרווחה, זה הדישון והטיפול בשתילים, והניהול המדויק של הנדסה ושפ"ה הם למעשה מערכת ההשקיה הממוחשבת של הגינה הזאת. מבחינתנו ככה, אנחנו מבטיחים שהגינה הזאת תפרח, תשגשג, עבור התושבים של להבים.

אלעד ארזי: שירי, תודה רבה.

ענבר כהן: תודה.

עופר לוי: אפרופו גדר. האם יש תוכניות להקמת גדר? אני יודע שהיה פרוטוקול יחיד שלהבנתי יצא, של פורום לביטחון ב-2024. מדובר על זה שיש עבודה, שזה בתכנון, בהקמה, עם תאריך יעד. אני יודע שהיה כיוון,

אלעד ארזי: עדכנו שהייתה בעיה עם חברת חשמל,

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: שלא הסכימה ל-30 נקודות האלה.

עופר לוי: אבל השאלה, האם גם בעקבות, כרגע האירועים האחרונים והעתיד הלא כל כך ברור, זה נמצא בתוכניות של עבודה, של מחלקת ביטחון? או שזה יורד מהפרק בכלל, הגידור?

אלעד ארזי: אני אגיד,

עופר לוי: כי גידור שהוא יכול להיות גם גידור,

אלעד ארזי: אני אגיד ככה, עופר, בסדר? אנחנו מקווים מאוד, אנחנו עובדים, שוב פעם, אני לא רוצה לבשר משהו שעוד אין לי אותו ביד אבל אנחנו בעבודה רחבה. גם היום אני שוחחתי עם השר סמוטריץ', ועם השר בן גביר, עם שניהם. היום בשעות הבוקר. שאנחנו נקבל תקציב ליישוב שלנו, שמדובר על מספר גבוה, גם אותו אני מעדיף כרגע לא, זה, שיהיה לטובת מצלמות, שערים, וגידור מסוג שאנחנו נחליט, זאת אומרת, יכול להיות שבסוף תהיה החלטה, אני אומר, תהיה פה החלטה, שהפורום יצטרך לקבל החלטה האם זה גידור מלא, היום מדובר על גידור ברמה טכנולוגית, של מכ"מים ומצלמות היום. אבל אם זה בתוכנית שלנו? התשובה היא כן, אנחנו מחכים לתקציב מסוים שאנחנו אמורים לקבל, אנחנו מאוד מקווים, בזמן הקרוב.

עופר לוי: בשורות חשובות שבאמת עוד יגיעו, מבחינת,

אלעד ארזי: כן, זה עניין של חודשיים, אנחנו,

עופר לוי: זה... שדורש,

ברוריה אליעז: הלוואי ולא היה צריך.

אלעד ארזי: תהיה לנו וודאות,

עופר לוי: מיגון מעבר למה שהמועצה מסוגלת, כן? זה,

אלעד ארזי: תהיה לנו ברבעון הראשון של שנת 2026 וודאות לגבי הנושא הזה, אני מקווה שאנחנו באמת עד אפריל נוכל לתת תשובות. אולי כבר קודם, אנחנו עובדים על זה.

לורן אבישר-אביטן: יפה מאוד.

אלעד ארזי: בסדר?

עופר לוי: מאה אחוז.

אלעד ארזי: טוב, אז עכשיו,

ברוריה אליעז: רגע, שירי, את סיימת להציג את התוכנית?

אלעד ארזי: כן, כן.

ברוריה אליעז: אני רוצה להתייחס ב-2 משפטים. אולי 3. קודם כל, אני חוזרת ומברכת על זה, כי זה היה דבר חדש בתרבות של המועצה המקומית, שעובדים, כל מנהל מחלקה, שאת הבאת את זה, שכל מנהל מחלקה יגיש תכנית עבודה עם הרובריקות המפורטות. ואז אני בירכתי על זה בהתחלה, ואני רוצה להתייחס למה שקראתי בתכניות המפורטות שנשלחו. ואני מתייחסת לזה כי זה לא בשמיים לתקן את זה וזה יכול כל כך להועיל. אז אני רוצה להצביע בעיקר על 2 דברים. כמעט ואין התייחסות ללוי"ז מפורט בתוך תוכנית העבודה. ולוי"ז זה אחד מן הכוחות הכי חשובים לעבודה נכונה. כי אם אתה שם לך, מציב לך, לוי"ז, נאמר עד פברואר, להגיע לכך ש-, אני יודעת? בכיתה א', אני נותנת דוגמאות מהתחומים שלי.

לורן אבישר-אביטן: Smart.

ברוריה אליעז: אני לא לימדתי ב-א' ולא ניהלתי א', אבל אני בכוונה נותנת את זה. שעד פברואר 90% מילדי הכיתה ידעו כבר לקרוא, ואת מגיעה לפברואר ואת בודקת ואת רואה שאת ב-70% אחוז, אז אנחנו כאן נמצאים עם כלי שלא מנוצל, הוא לא כותב את זה. הוא לא כותב את הציפייה בלוי"ז שלו ואת המטרה, למה הוא רוצה לוי"ז שכזה. אז נתתי דוגמה אחת ואני לא ארבה, ואני מציעה,

שירי בן שחר: אני חושבת שאני אענה תוך כדי, או שאת רוצה לסיים?

ברוריה אליעז: לא, יש לי עוד,

שירי בן שחר: אוקיי.

ברוריה אליעז: עוד נקודה לומר. זאת נקודה אחת. והנקודה השנייה זה בנושא של מדדים. ככה קראת לזה? בסוף, איך קראנו לזה? איך אמרת שקראנו לרובריקה האחרונה?

יוסף ניר: מדדי הצלחה.

ברוריה אליעז: כן. מדדים, מדדי הצלחה כמובן. אז אני רוצה לציין 2 מחלקות שראיתי שהן מבינות מה זה המושג 'מדד הצלחה'. כי אם מישהי, ברווחה ראיתי שהרבה פעמים מדד הצלחה מאוד ברור, 100% כך וכך קרה'. זאת אומרת, היא שקטה. ואני שקטה, כן? מי שקורא. ראיתי אצל, דווקא הדבר הראשון שראיתי זה היה בשירות לתושב, כי זה הופיע הראשון בתכניות. אז בשירות לתושב חשבתי שזה בטח בגלל, יוני, בגלל הצבא. כי אני למדתי גם כן את הסדנה הזאת ואת התוכנית הזאת של כתיבת,

לורן אבישר-אביטן: תכנית עבודה?

ברוריה אליעז: תכנית עבודה, מאיש מרפאל. כן? אז הוא נתן לנו סדנה של שנה על הנושא. אז בטח בצבא כך עבדתם, נכון? זהו, ראיתי את הצבא בתוך התוכנית שלו. אז באמת אצל יוני ואצל אורי זה, העניין של מדדים ברור. בתכניות האחרות לא כל כך ראיתי את זה. ולי היה הכי חבל על החינוך. כי החינוך הוא הזדמנות מצוינת של שילוב בין לויז ומדדים. וזה לא היה, אז לא, אז כדאי מאוד כבר לתקן את זה.

שירי בן שחר: אני מבינה, אני,

ברוריה אליעז: העבודה כבר ברורה אז רק לתקן.

שירי בן שחר: אני אענה. לגבי לוחות הזמנים החלקיים, אני אומר שברוב רובן של המחלקות יש עוד עמודה שהיא עמודה של מה הרבעון שאליו מתכווננים. הדברים האלה נבדקים במסגרת בקרה חצי-שנתית, כמו שנעשה גם במהלך השנה הזאת, וגם בבקרה סוף-שנתית שהיא מתחברת אל כתיבה של תוכניות העבודה לשנה הבאה. זאת אומרת, זה 2 נקודות במהלך השנה שאנחנו מודדים את מדדי ההצלחה. יעידו המנהלים שאנחנו יושבים, וזה בדיוק הדגש על מדדי ההצלחה. עם אורי כמה ישבנו, מה יכול להיות המדד לכל שורה.

ברוריה אליעז: אז באמת הרשים, ברווחה זה מעולה.

שירי בן שחר: כמו שאמרת, יונתן הוא איש צבא, הוא מלכתחילה הכניס אותם, וישבנו עם כל מנהל ומנהל. אני חושבת שרוב רובן של תוכניות העבודה כן כתובות עם מדדים ברורים, מספריים. בטבע הדברים, יש חלק מהמחלקות שזה לפעמים מדד איכותני, שמבוסס סקר, שמבוסס תפיסה.

ברוריה אליעז: כן. אז,

שירי בן שחר: מאוד השתדלנו, אני חושבת שזה דיונה להשאלה.

ברוריה אליעז: אני מבינה, אבל להוציא את המקרים האלה, אני רוצה לומר דבר שאולי ייטמע אצלם. לא צריך לפחד מלהביע צפי באחוזים. אחוז זה לא כמו בכיתה, שלומדים אחוזים וזה קשה. אתה מצפה שבכיתה של 35 ילדים שלך 90% ילמדו לקרוא, כלומר אתה יודע שאיזיק, ושולה, וירוחם, 3 ילדים, כן? יהיה להם קשה. אבל לכל השאר? תגיד, '90% ידעו לקרוא', לא צריך לפחד.

שירי בן שחר: אני מסכימה איתך, ברוריה, אני מסכימה איתך לחלוטין.

ברוריה אליעז: אוקיי.

שירי בן שחר: יופי, תודה על ההערות.

אלעד ארזי: ימית.

4. אישור תקציב רגיל 2026

ימית לוי: טוב, בינתיים, עד שהמצגת תעלה. אני לא נוהגת לנאום נאומים, אני בדרך כלל ישר למצגת, אבל אני כן רוצה להגיד כמה דברים. יצא לי כבר לשבת בעברי במליאות לאישור תקציב ופה בלהבים אני חייבת להגיד שזה משהו קצת שונה. לא הייתי רגילה לשבת עם חברי האופוזיציה, עם חברי המועצה בכלל וחברי האופוזיציה בפרט. ופה יצא לי לשבת איתכם, עם רובכם אפשר לומר, ועם מירית שלא נמצאת פה היום גם. ואני רוצה להגיד שאני מרגישה שיש פה חברי מועצה, שבניגוד לאופוזיציה במקומות אחרים, שהיא מתנגדת לשם ההתנגדות, אז יש פה אנשים שבאמת באים מאכפתיים ומרצון לעשות טוב ולשאול, לעשות ולהביא דברים חיוביים ליישוב. והשאלות שלכם נכונות, השאלות טובות, הביקורת היא גם ממקום טוב, ואני מאוד מעריכה את זה ורוצה גם להודות לכם על השיח המכבד... הזו. תודה גם לשירי על הליווי של המחלקות בתוכניות עבודה, אין ספק שזה מאוד-מאוד תורם לשיבות של התקציב ולהבנה של המנהלים את התקציב שלהם ואיך ליישם אותו. ו-, וואו, אני קצת מתרגשת.

אלעד ארזי: רגע...

ענבר כהן: ימית'ש, אבל את הפרס שלנו, זה לא אנחנו.

אלעד ארזי: היא חמודה.

ענבר כהן: כאילו,

ימית לוי: לא, אני לא רגילה לנאומים ולא חשבת ש-

ענבר כהן: זו את ורינת. כאילו, שעומדות מאחורי המספרים, ומדייקות, וסבלניות, ועוד שאלה, ועוד תשובה.

ימית לוי: אז אני האיש של המספרים לא של הדיבורים.

ענבר כהן: זה אתן, זה לא, אנחנו אסירי תודה לכם, זה לא אתם לנו, אנחנו סתם פה.

אלעד ארזי: לא, אתם לא סתם פה.

ימית לוי: לא, לא. וחשוב לי להגיד תודה לאלעד, שעם כל הלחץ של העבודה שהוא מייצר לנו הוא... גורם לנו להניע את גלגלי השיניים שלנו במוח, לחשוב מחוץ לקופסה ולעבוד יותר טוב, יותר מהר, ולעשות דברים יותר מעניינים ויפים ליישוב הזה.

לורן אבישר-אביטן: זה... ויפה.

ימית לוי: אני מודה לך על האמון ועל השקט שאתה נותן לעבוד.

ענבר כהן: כפרה עלייך, אימאליה, איזה דבר את.

ימית לוי: אני מאוד נהנית לעבוד איתך.

אלעד ארזי: תודה.

ימית לוי: ותודה אחרונה ומיוחדת לגברת שלצידי, לרינת היקרה. שעם כל העומס, אנחנו באמת מועצה בכלל מאוד רזה בכוח אדם, וגם בגזברות. ועם כל העומס והמשימות היום-יומיות הבלתי נגמרות היא מוצאת את הזמן להיות לצידי בשעות הארוכות והקשות, והתקציב הזה הוא עבודה ארוכה וסיזיפית של חודשים רבים שמתנקזת לרגע הזה, אז המון-המון תודה לך.

עופר לוי: תודה לכן.

ימית לוי: זכיתי בך.

לורן אבישר-אביטן: תודה, ימית.

אלעד ארזי: תודה לכן. תרשו לי, אם זה בסדר. בסוף אנחנו עושים את ההצגה הזאתי של התקציב בעיקר בשביל הציבור, אנחנו כבר מכירים אותו ועברנו עליו. אם תרשו לי, אני מבקש, אם זה אפשרי מבחינתכם, הייתי רוצה להצביע על התקציב עכשיו כי יש פה חבר מועצה שצריך ללכת. אם זה בסדר מבחינתכם, ואחרי זה נציג את זה, כי הדברים די מסוכמים. ימית, אם זה בסדר. יוסי, יש לכם התנגדות? פשוט נעשה את ההצבעה עכשיו ואז ימית תמשיך.

יוסף ניר: לי אין התנגדות.

אלעד ארזי: אין בעיה, נכון? ברוריה, זה בסדר? אחלה. אז בואו נעלה את ההצבעה ואז זה יהיה,

עופר לוי: אם אפשר רק. אז אני שמח גם, כולנו שמחים, שהגענו בסוף להבנות, אבל להבנתי הייתה גם התכתבות וסיכומים.

אלעד ארזי: חד-משמעית, כן.

עופר לוי: וזה, השאלה אם זה יוכל גם להיות מצוין,

יוסף ניר: ה-,

אלעד ארזי: כן, כן, כמובן.

עופר לוי: שזה כפוף ל-,

יוסף ניר: הנספח.

אלעד ארזי: יוסי,

עופר לוי: להבנות, כן.

אלעד ארזי: אין בעיה, אתם רוצים, אז אנחנו מדברים על, הנה, כתבנו כאן. אני צריך להקריא סעיף-סעיף, נכון? ימית, איך זה,

ימית לוי: כן, אני אומר שאתם קיבלתם מאיתנו את החומרים. תסתכלו, על תקציב...

אלעד ארזי: תסתכלו, יש פה עדכון תקציב, עדכון למליאה. יש את זה בדף. לא, אני, יש פה מבדק איזו, מה שדיברנו.

ברוריה אליעז: אה, השארתם לנו עכשיו?

ימית לוי: חילקנו לכם דף.

אלעד ארזי: כן, כן.

ימית לוי: כן.

אלעד ארזי: כל ה-,

ימית לוי: חילקנו לכם דף עם העדכון, עדכונים שעשינו על, הנוספים, לחוברת שקיבלתם. את הסעיפים האלה אנחנו נקריא, אתה תקריא שורה-שורה, סעיף-סעיף.

אלעד ארזי: אין בעיה. את העדכונים רק, נכון?

ימית לוי: כדי שענבר לא תגיד לי אחר כך ש-,

אלעד ארזי: טוב, אז אני מקריא, אני צריך, גם מספר סעיף אני צריך להקריא?

ענבר כהן: עם המספרים, כן.

ימית לוי: עדיף, כן.

אלעד ארזי: אז יוסי, אני עובר על זה?

דובר 1: כן.

אלעד ארזי: אחרי זה, אם יהיו עוד דברים, תגידו לי?

עופר לוי: כן.

יוסף ניר: כן.

אלעד ארזי: כפי שסיכמנו. אז אני מתחיל עדכונים למליאה לתקציב. מספר סעיף 1844, לא להפריע לי, 00431. כתוב פה "חשמל בית המייסדים, סכום השינוי הוא 20 אלף שקל".

ימית לוי: תודה ליוסי על תשומת הלב.

אלעד ארזי: תודה ליוסי.

עופר לוי: מהנדס חשמל אחרי הכל.

אלעד ארזי: לגמרי.

עופר לוי: לא,

אלעד ארזי: סעיף 1811000110. "משכורות",

ימית לוי: "מנהל".

אלעד ארזי: "מנהל חינוך. תקציב מקורי 2026, 864,841. סכום השינוי, 87,482. תקציב לאישור מליאה, 952,323 ש"ח". חצי תקן צרכים מיוחדים, כפי שסיכמנו. סעיף 1732000110 "משכורת הנדסה, 757,544. סכום השינוי, מינוס 10,977 שקלים. תקציב 2026 לאישור מליאה, 746,567 שקלים, תיקון". 1817300750, "הדרכות ועוץ פסיכולוגי, 333,787, מינוס 96,505 שקלים. תקציב לאישור, 237,283, אותם לאיוש בפועל". את הסה"כ אני צריך להקריא? "סה"כ, 1,956,173". "תקציב 2026 לאישור מליאה, סה"כ 1,956,173",

ימית לוי: ... השינויים, התקציב,

אלעד ארזי: זה השינויים.

ימית לוי: כן, התקציב, 70,

אלעד ארזי: אז סה"כ תקציב, שנייה, "סה"כ תקציב, 75,259,149", זה המקורי.

ברוריה אליעז: אני רוצה רק, במילה אחת תסבירי את המינוס שאנחנו יורדים בשירות הפסיכולוגי, כי זה רגיש.

ימית לוי: ... זה הרבה יותר גבוה ממה שזה היה.

ברוריה אליעז: כן, אז תסבירי. במשפט.

ימית לוי: אנחנו כרגע באיזו מלא. יש 2 דברים שלא ידענו איך להתייחס אליהם כשהתחלנו לעבוד על התקציב, אחד מהם זה הסכמי השכר של הפסיכולוגים, שעדיין לא קיבלנו הנחיות ברורות, גם לגבי מה כלול בהסכם, לא ידענו את מי לגייס, באיזה היקפים, כי בעצם כל השכר מושקע באחוז המשרה, אם הוא מנהל או לא,

ברוריה אליעז: אוקיי, כרגע אנחנו לא פוגעים,

ימית לוי: לא.

ברוריה אליעז: בהיקף שהיה?

ימית לוי: יש לנו,

ברוריה אליעז: זה מה שאני רוצה לדעת.

ימית לוי: לא, יש לנו יותר משנה שעברה.

ברוריה אליעז: זה לא בגלל פגיעה בהיקף, של קיבלנו,

ימית לוי: לא, יש לנו יותר משנה שעברה,

ברוריה אליעז: אוקיי, בסדר.

ימית לוי: ויש לנו אפילו מרווח לגייס עוד אם צריך.

לורן אבישר-אביטן: יפה.

ברוריה אליעז: אלא שההערכות היו שונות ולכן נובע מינוס?

ימית לוי: זה רק בשכר, כן.

ברוריה אליעז: הערכה? אוקיי.

ימית לוי: זה בהסכמי שכר...

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: מאה אחוז. "מבדק מותנה, מבדק איזו 9,000. סכום השינוי, 20,000 ש"ח. תקציב 2026 לאישור מליאה, 20,000 ש"ח. ארנונה, הרחבת הרכבת, מינוס חצי מיליון ש"ח, סכום השינוי, מינוס 20,000 שקל. תקציב 2026 לאישור מליאה, מינוס 520,000".

ימית לוי: ...

אלעד ארזי: "סה"כ תקציב מותנה, 906,892 שקלים, תקציב מקורי. תקציב 2026 לאישור מליאה, 926,822".
כן הכנסנו, כפי שסיכמנו, 10,000 שקל לחינוך, להרצאות,

ברוריה אליעז: 20.

אלעד ארזי: ל-21,

ברוריה אליעז: 20 אלף ש"ח.

אלעד ארזי: כבר אמרתי ליוסי 10,000.

יוסף ניר: 10,000 סוכם, כן.

אלעד ארזי: סוכם 10,000. זה מה שהכנסנו, בתקציב החינוך.

ברוריה אליעז: מה?

יוסף ניר: 10,000.

ברוריה אליעז: אבל זה לא מה שאמרת לי.

יוסף ניר: לא, אמרתי שסוכם,

ברוריה אליעז: זה לא,

יוסף ניר: סוכם 10,000.

ברוריה אליעז: זה לא יספיק. זה פשוט לא יספיק, אם, אני רוצה להגיד על זה משפט. אני חושבת שהגיע הזמן שאנחנו נהיה חברה לומדת, בכל התחומים. אני, בנושא החינוך מתמצאת, ולכן אני מבקשת את התחום הזה, לתת לו את הלמידה שהוא זקוק לה. מה עוד שכבר שמענו הרצאת פתיחה אחת, כמה עניין החינוך הולך להשתנות, להיות אחר. אנחנו חייבים להיות קהילה לומדת בעניין הזה. זה בלתי אפשרי שנדרוך במקום, עלולים לעשות אותו דבר שיזיק, ונמצא את עצמנו ברוורס במקום להתקדם.

אלעד ארזי: בואו נעשה כך, בואו נשים עוד 10,000 שקל במותנה, במותנה, ונראה איך, מה שגם מתפתחת לנו, איך מתפתחת לנו השנה. בסדר? אני לא אומר שלא, אמרתי, 10,000 סגור, נשים עוד 10,000 במותנה, וביחד נקבל החלטה, אני מבטיח, במהלך השנה. אם נצטרך אנחנו נדאג לסכום הזה, בסדר, ברוריה?

ברוריה אליעז: אני רוצה לסמוך עליך, משום ש-, אתה ראית כבר, הייתה לך דוגמה שיש בזה הרבה תועלת. אז אני,

אלעד ארזי: בסדר. ברוריה.

ברוריה אליעז: אז אני מבקשת,

אלעד ארזי: סוכם.

ברוריה אליעז: שההתניה הזאת תהיה כמעט בגדר ביטחון.

אלעד ארזי: בסדר. ימית, מה עכשיו אני צריך להקריא?

ימית לוי: מה שאנחנו נעשה, אנחנו בעצם נעדכן את,

יוסף ניר: רק,

אלעד ארזי: שנייה, שנייה, יוסי.

ימית לוי: נעדכן את סעיף יוזמות חינוכיות, שמשפרו,

רינת הרוש: 18111,

ימית לוי: 1811100780, מ-0 במותנה,

אלעד ארזי: רגע, שנייה.

ימית לוי: ל-10,000 שקלים במותנה. מנגד, אנחנו נעדכן הכנסה במותנה את סעיף 1111900100, ארנונה הרחבת רכבת. מה שהיה לי כרגע 20 אלף במותנה, אנחנו,

אלעד ארזי: ל-10.

ימית לוי: נעביר את זה ל-530 במותנה.

אלעד ארזי: כן. מאה אחוז. יוסי?

יוסף ניר: הנושא של הגיל השלישי, שאני חייב לציין את הגמישות והנכונות ש-,

אלעד ארזי: זה כבר בתוך בסיס התקציב. הכנסנו את זה.

יוסף ניר: לא, אבל השאלה אם כל מה שרשום פה בנספח, מה ש-,

אלעד ארזי: מה שסיכמנו זה, אני עוד פעם, אני חוזר,

עופר לוי: אפשר להקריא את הנספח?

אלעד ארזי: אני אחזור על זה אפילו. אני אפילו,

יוסף ניר: אפשר להקריא אותו?

אלעד ארזי: אתה יכול להעביר לי? אני אקריא.

יוסף ניר: כן.

אלעד ארזי: כן, תעביר לי רגע. ... אז זה סוכם. טוב, אז דיברנו, לא יודע מה זה ההרצאות, זה, מה שדיברנו זה על ההסעות, על ההסעות.

יוסף ניר: לא, ההסעות, שזה של ימי שלישי.

אלעד ארזי: נכון. דיברנו על הסעות.

יוסף ניר: מה שנקרא 'חבורה בשלייקס', פעם בשבועיים.

אלעד ארזי: נכון, על זה דיברנו.

יוסף ניר: כן.

אלעד ארזי: דיברנו על,

יוסף ניר: דיברנו על שהסבסוד,

אלעד ארזי: על,

יוסף ניר: הסבסוד לטיולים ימשיך להיות 25-30,

אלעד ארזי: זה ממשיך, כן, זה לא משתנה.

יוסף ניר: כן, אבל,

אלעד ארזי: כן, התשובה היא כן.

יוסף ניר: אבל סיכמנו גם על האירוע האחד, גדול, בחודש האזרח הוותיק, שיהיה,

אלעד ארזי: נכון.

יוסף ניר: שיהיה עם תשלום דמי רצינות של 20 שקל.

אלעד ארזי: סוכם.

יוסף ניר: זה נכון? אני, השאר לא,

אלעד ארזי: כן, כן.

יוסף ניר: סיכמנו על, למועדוני הספורט, של ברידג', פטאנק, ומה שהיה, להגדיל ל-10,000,

אלעד ארזי: ל-10,000 לשנה, נכון.

יוסף ניר: כן, ו-, אני פשוט לא זוכר מה היה שם, אה, דיברנו על הרצאות,

אלעד ארזי: ש-"סבסוד המועצה ימשיך להיות 25% לטיולים".

יוסף ניר: וה-,

אלעד ארזי: "שלישי בשלייקס", המסע על האוטובוס, פעם בשבועיים לסרט ב-20 ש"ח", דיברנו.

יוסף ניר: כן.

אלעד ארזי: "הרצאות כמו 'מועדון הסרט' ימשיכו", ימשיכו. "אירוע גדול בחודש האזרח הוותיק", סוכם.

"אירוע גדול בחגים ב-50 ש"ח עלות", סוכם. "הרצאות ב-",

יוסף ניר: ב-20 שקל.

אלעד ארזי: "ב-20 ש"ח", סוכם.

יוסף ניר: כן, פשוט,

אלעד ארזי: אלה ה-, אין בעיה, יוסי. הקראנו את זה, זה סוכם, זה בפנים.

יוסף ניר: בסדר גמור.

אלעד ארזי: אין פה איזה משהו ש-

יוסף ניר: ותודה רבה.

אלעד ארזי: עוד דברים, חברים? ימית, בואי נסכם אז עכשיו, מה אני צריך להקריא?

ימית לוי: זהו, 'אז המליאה מאשרת את תקציב 2026 בסך 75 מיליון', אתה צריך להקריא,

אלעד ארזי: שמה הסכום בסוף? איפה הסכום?

ענבר כהן: ימית'וש, אבל את צריכה קודם את העדכון של הסעיף של 2025 אם הוא צריך להצביע.

ימית לוי: נכון, אנחנו צריכים להצביע.

ענבר כהן: אז קודם להצביע על העדכון,

אלעד ארזי: טוב, אז אנחנו מצביעים,

ענבר כהן: ואחרי זה על התקציב, אחרת אנחנו לא,

לימור אהרוני: אז אנחנו מצביעים פעמיים. שנייה. חבר'ה, עופר. אנחנו מצביעים פעמיים עכשיו.

עופר לוי: פעמיים?

אלעד ארזי: כן, פעם,

ימית לוי: אנחנו צריכים ל-2 מליאות, כאילו,

ברוריה אליעז: מה? מה עכשיו? מה קורה?

ענבר כהן: כן.

אלעד ארזי: אנחנו מצביעים עכשיו. על הזה. אז פעם אחת, מה? קדימה, הצבעה ראשונה?

ענבר כהן: על העדכון.

אלעד ארזי: על? עדכון התקציב?

ימית לוי: רגע, אז אנחנו, כן. אנחנו בעצם פותחים עכשיו מליאה שלא מן המניין לעדכון תקציב 2025.

אלעד ארזי: כן.

ימית לוי: אנחנו מעדכנים את התקציב,

*** הישיבה שלא מן המניין לאישור תקציב 2026 ננעלת ונפתחת ישיבה שלא מן המניין לאישור עדכון התקציב לשנת 2025.**

3. אישור עדכון תקציב רגיל 2025

אלעד ארזי: מעדכנים עכשיו את תקציב 2025, קודם כל, בסדר? אני פותח מליאה לא מן המניין, מעדכן את תקציב 2025, לסכום של?

ימית לוי: מ-72,593,127 שקלים, ו-984,362 במותנה, אנחנו מעדכנים לסך של 70,529,653 שקלים ועוד 350 אלף במותנה.

אלעד ארזי: מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את עדכון התקציב הרגיל לשנת 2025, מ-72,593,127 ש"ח ו-984,362 ש"ח במותנה, לסך של 70,529,653 ש"ח ו-350,000 ש"ח במותנה.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת פה אחד את תכניות העבודה לשנת 2026	פה אחד
2	המליאה מאשרת פה אחד את עדכון התקציב הרגיל לשנת 2025, מ-72,593,127 ש"ח ו-984,362 ש"ח במותנה, לסך של 70,529,653 ש"ח ו-350,000 ש"ח במותנה.	פה אחד

תום הדין